

nemlig, at der skulde gives de strengeste Love mod Sutenørerne, om hvem vi ogsaa i det foreliggende Forslag have en Bestemmelse. Man forlangte Straf for dette Udsbud af Befolkningen, som staar de paa-gældende stakkels Kvinder, bi, leve af dem, og hjælpe dem med at drive deres Forretning paa bedste Maade.

Hvad den sanitære Side af Sagen angaar, tror jeg, at man — det gælder ogsaa om det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam) — er noget tilbøjelig til at overvurdere den Nytte, Kontroleringssystemet i saa Henseende gør. Vi maa huske paa, at det er kun en ringe Del af den Masse af Kvinder, der drive Utugt som Erhverv, som er under denne Kontrol. Der siges, at det er kun 6—700 af lige saa mange Tusinder. For øvrigt er ogsaa de Lærde selv uenige om det Spørgsmaal. Vel er det sandt, som det ærede Medlem for Saksjøbing forleden bemærkede, at i den Tid disse Skøger ligge paa Hospitalet, kunne de ikke smitte og ere ufarlige; men dertil tror jeg ogsaa, at Nyttens af Lægetilsynet indskrænker sig, fordi deres eventuelle Kunder maaske i den Tid gaa hen og blive smittede af andre, og man maa lægge Mærke til, at de heller ikke paa Hospitalet blive saaledes helbredede, at de virkelig ere fuldkommen smittefri. Tværtimod, de komme ud fra Hospitalet med en Slags Attest for, at de endnu ere i Stand til at smitte deres Kunder, og med en Advarsel om at være forsigtige. Jeg synes, at det nærmer sig til, hvad man i almindelig Tale kalder Humbug, saa at den største Betydning af dette Lægetilsyn vistnok er den, at det tjener til falsk Reklame for disse Menneskers Sundhed og Smittefrihed. Jeg synes, det er en aldeles uværdig Stilling for vort Lægetilsyn at indtage. Det er ogsaa et Spørgsmaal, hvor mange letsindige unge Mennesker, der netop ad denne Vej og ved dette Tilsyn ere blevne rokkede i deres Vilje til at holde sig fri for Utugt og ere blevne førte ud paa Utugts Vej derved og ere gaaede til Grunde. Det foreliggende Forslag har ogsaa taget Sigte paa det sanitære Hensyn ved at træffe særlige Bestemmelser, som endog gaa videre end de nugældende. Jeg vil for øvrigt sige, at hvis det kun var for deres Skyld, som ved Utugt paa-drage sig Smitten, vilde jeg ikke finde stor Anledning til at gribe ind. De, der frivillig give sig hen til Lasten, maa finde sig i dens Følge, at blive straffede. Men for at ikke for mange uskyldige skulle lide, har Flertallet truffet disse Forholdsregler

til Forebyggelse af den ødelæggende Smittes Udbredelse, hvorvel jeg indrømmer det stødende i, at enhver, der har smittet sig i Lastens Pøl, skal være berettiget til paa offentlig Regning at faa fri Lægebehandling uden Hensyn til, om han har Raad til selv at betale eller ikke. Det er ogsaa blevet sagt, at det er tvivlsomt, hvorvidt Utugten af en stor Del af Befolkningen betragtes som noget urigtigt, og desværre er det vel Sandhed, men mon ikke det nuværende System har bidraget sit til, at denne falske Anskuelse har faaet Raaderum og udbredt sig i en saa stor Del af Befolkningen? Det er netop en af Hovedgrundene til, at vi ville have dette System afskaffet og rense Landet for den Beskyttelse af Lasten, der kan ligge i, at Systemet maaske fører Folk ind paa Lastens Vej. Der er nok endda til at nære den Anskuelse hos Befolkningen, at det ikke er saa galt med Utugten. Som jeg sagde, den egne syndige Lyst til det sanselige i selve Mennesket er tilstrækkelig dertil. Og naar vi saa se, at den ved Siden af faar saa rigelig Næring ved den Flom af moderne usædelig Litteratur, som spredes omkring i Landet, er der dobbelt Grund til at træffe Forholdsregler imod Utugten og ikke beskytte og udbrede den videre.

Naar det dernæst siges, at de Forholdsregler, der træffes, ikke ere tilstrækkelige til at beskytte Befolkningen mod den Ulykke, at Børnene blive udsatte for Forargelse, idet Skøgerne faa Lov til at bosætte sig rundt om i Byen, maa jeg bemærke, at jeg ikke tror, det holder Stik. Jeg synes tværtimod, det nærmest er en Skandale, at man tvinger disse Kvinder ind i de fattige Kvarterer for at drive deres Næring der, hvor Børnene ere mere overladte til sig selv end andre Steder og derfor mere udsatte for at faa rig Lejlighed til at studere det usædelige Leben, der føres der. Utvivlsomt have Forældre, der have Raad til at bo i de finere Kvarterer, flere Betingelser for at holde Forargelsen borte fra deres Børn, end de have, der bo i de fattigere Kvarterer. Naar det endelig anføres, at de paabudte Forholdsregler ikke ere tilstrækkelige til at sikre den offentlige Orden

Rettelse: